

21 dní s AMMOU A Bhagavanem

Přispívek přidán Administrátorem
 Saturday, 09 September 2006
 Aktualizováno Sunday, 10 September 2006

Milý čtenáři, chystám se přepsat můj deník z procesu v Indii a jako k deníku k němu prosím přistupuj. Uvidím si prosím, že obsahuje moje niterné a hlavní "MOMENTÁLNÍ" pocity. Je úplně jedno kdo sehrál jakou roli. Zaměř se prosím na obsah prožitků a hlavní udílení které z nich vyplynulo. K postavám, bys je poznal, poznala, zachovej prosím laskavý přístup, jako to dělám já ve svém srdci. Je to všechno jenom divadlo a jako ke hře k tomu přistupujme.

Přejí vám příjemný prožitek.....

Váše Jana

Středa 28/09/2005 Fakt mi hnula žluť L tolik už jsem dlouho neplakala. Volala mi, když jsem byla u Regèi na návštěvi a něco pochopila, ale to hlavní ne. Ona nemá problém, máme ho my všichni okolo. Dokonce i o tom víkendů to prej bylo jen mezi náma pannama. Ráno bych jí dala nejraději, krávi blbý. Ještě že jedu pryč a že mám Haničku a Peulku. Hned jak jsem si doma uklidila a uklidnila se, přišlo se podívat na kočky a pro instrukce. Takhle to bude lepší. Budu je mít doma jak se vrátím a nemusím pro ni nikam jezdit. Navečer jsem dojela pro Martina, dali jsme si v pizzerii večeři a pak jsem si zabalila, pokecala s Michalem a mohla jsem jít spát. Mila jsem toho plný kecky. Zítra letíme - kuriózní nemám žádný pocity. Čtvrtek 29/09/2005 Tak a je tady ráno. Ěas vydat se do Indie. Pořád žádné pocity. Jako bych byla mrtvá. Jenom Martin je podrážděný a já jsem "jedovatá". No 3 dny to vydržím. Sama jsem přetážená, takže to nemá cenu řešit. Na letišti jsme se chytli znovu všechno co čeknu nejuje a má na to svou teorii. Píkně mně. Místo aby mně vyslechl, vymýšlí. Jako by říct, aby kufry rovnou, byl problém. Místo toho tvrdí, že si myslí, že si je budeme muset přenést, a skoro bulí když mu čeknu a nemyslí. V Moskvě už jsem ho poslala do prdele. Na Ruzyni jsme se setkali s Mílou a Davidem a taky s Pavlou a do toho mi ještě stihla zavolat Iva. Konečně se na něj našel. Tak by se to mohlo pohnout J. Let celkem v pohodí. Jen nevím co budu dělat s touhle cimprdlínou, pořád srovnává, ještě že let je noční. Jak tomu klukovi rotnuje hlava to je neuvěřitelný. Docela se začínám těšit na Indii tentokrát si to užiju. Už vím jak na to J))
 Pátek 30/09/2005 Tak a jsme tu. Na imigračním jsem se málem poeurala, ale pak už to krásně. U východu jsem si vychutnala lovce lidí a pak jsme vyrazili vstříc Indii. V taxíku se na mně Martin zase osopil, protože jsem mu řekla že nemá telefon, ikdyž jsem roaming mila. Byl jak malej parchant. Tak se na mně našel. Na jeho srdceryvnou výtku "Víš co ty mně děláš?" jsem si odpovídala "Nevím" a to bylo moje osvobození. Opravdu jsem neviděla. Přeci mu nebudu schválně ubližovat. Byly to nervy a tak jsem to pustila a už jsem na to neskočila a nevzala si to za své. Bylo mi tak krásně, pochopila jsem že to malej kluk v něm se snaží všechno zvládnout a ovládnout a jala jsem se užívat Indie. Neměla jsem tušení jak moc ji miluji a jak moc mi chyběla. Celou tu dobu byla ta láska nikde hluboko schovaná. Asi abych se netrápila J. Dojeli jsme na Dadar a tam to začalo INDIE J to byl rachot. Našli jsme úschovnu, dali si svou první Dosu a chodili protože nebylo kam se vrátit bylo moc brzy. Taky se mi podařilo aktivovat roaming pro tohle pásmo. Ještě že to jde i přes pevnou linku a stálo mně to jen 100Rs J Pak už nezbývalo než počkat než telefon nabíhne a bude čas volat Nandanovi. Martina zachránila před blázcem jen zastávka autobusu, kde jsme seděli minimálně hodinu a zpívala jsem mu "Lizátko, já na zemi lizátko.....". No a jako odminu za zvládnutou situaci jsme dostali i luxusní oběd s Nandanem, až v jeho kanceláři a projížďku po Mumbai v klimatizovaném autě s osobním řidičem. To fakt bodlo. Že je Nandan skvělejší člověk jsem viděla a stejně mně překvapil. Ta vznešenost, hrdost, respekt, pokora a laskavost..... nádherná bytost J Dikuju. Ve vlaku jsme padli ani ne tak do spánku jako do bezvědomí. Sobota 01/10/2005 A spala jsem jak mimino až do rána a ikdyž jsem nepila, chodila jsem pořád útrat. Taky jsem měla pikně opuchlý nohy. Spala jsem dobře. Ani jsme neměli kavalce vedle sebe tak jsem mohla strávit celý den v tichu a musím říct že se mi to líbilo. Docela mně dráždí jak Martin pořád něco srovnává a tak jsem jen jedla a spala a konečně jsem si dala zase kotleet (že jak se to píše) Taky už se těším na sprchu a čistý oblečení. To co mám na sobě není nic moc. Spíkněj humus L brrrrrrrr. Jízda vlakem se mi opět moc líbila. Taxíka jsme našli raz dva a dorazili na hotel, kde nás měli zapsaný J)). Všechno funguje skvěle. Hned jsem se vrhla na sprchu a to byla nádhra. Jenom to trochu kazily blechy v posteli. Proč jen má Martin na tyhle věci oko? Možná by bylo lepší to nevidět. Zajímalo by mně jestli jsme milý blechy v posteli i s Reginkou a jenom jsme to neviděli? ??? Neděle 02/10/2005 Tak už jsme konečně na startu i ve hmotě a po noci strávené s blechama, ikdyž kdo ví co to bylo, protože blechu s takovejma křídly jsem ještě neviděla. Já jsem vůbec za život viděla hodně málo blech a doufám že to tak zůstane. Ani mně nic nepokousalo a ráno se mi nechtělo vstávat. Dali jsme si sprchu a uložili pár banánů a sušenek, nijakou vodu a byli jsme vybavení. V předstihu, jak se na služební Evropany všechno a Světě zbož se! Dokonce i tady v Indii autobus přijel o celou půlhodinu dřív. V týhle zemi je všechno možné. J)) Jak to jde přes naše svatý, tak všechno funguje. I zbytek české výpravy dorazil na čas a tak jsem konečně poznala Janinu, druhou Ěšku v výpravě J)) . Autobus byl klimatizovaný, takže ani nestíháme trpět vedrem. V momentě, kdy jsem měla pocit, že se něco děje, mně Martin upozornil na Shakti Stall a už se mi valily slzy jako hrachy. Ani nevím co to bylo za pláče, nejspíš jsem byla velmi dojatá. Vjeli jsme do oploceného, hlídaného areálu a byli jsme ohromeni luxusem úplně nových ubytoven. Jako bysme ani nebyli v Indii. Hned jsme vytuhly a málem bysme i oběd zaspaly, ale

naš tistí máme na pokoji Holančanky, samý epr baby, a ty vecho vyjistily a tak jsem mila aspo zbytky a byly moc dobrý. Veer jsme mili organizaeni setkání, kde nám Annie pœetla pravidla. Má to ale piknou a velmi dobœe placenou práci tahle kouzelná babiœka. Pak už jenom veee a spát. Je až neuvøitelný, jak moc se mi tu chce poád spát. Taky je zajímavý, že mi pomirni èasto uletí mysl ke kamarádce. Co já tam s ní mam? To jsem netuœila že mi ta neshoda tak zasáhla, ikdyž to bylo hustý a bolavý. Ráno jdeme na uvítací rituál a pofrime. Mauna bude až od zítœeého odpoledne. Na to jsem opravdu zvidavá. Docela jsme s Janou proklábosily odpoledne a Martin s Jirkou se taky docela sœuchli. Hodni jsme se spoleeni nasmáli u veee. V noci jsem spala jako nemluvní a ani nevím co se mi zdálo. Tady jsem v zemi splníných pœání tak se není èeho bát. Pondlí 03/10/2005 Probudila jsem se brzy, asi tak 30 minut pœed budíkem a bylo mi dobœe. Jenom stœeva kdyby se mi chtily víc pohybovat. Tak jak jsem se vyprázdnila hned po pøiletu se mi to zatím nepovedlo. Ne že bych musela mít zrovna prujem, ale už jsem to zažila lepœí. Ranní rituál (puja) byl moc piknej. Jenom jak jsem plakala, tak jsem si rozetœela a následni úplni smazala tilakovou teku kterou jsme dostaly pøi pøíchodu. Vûbec nic mi z ní nezbylo a tak jsem si slíbila, že pøiœtí mi vydrží až do veera J. Mrzelo mnì to, ale na to svit nestojí. To mnì víc trápí jak to tu tœi týdny usedím. Budu se muset hoooodni protahovat. Snídani byla super a po snídani jsme mili uvítací setkání s Anandagiriji a to byla síla. Na to jsem si musela lehnout a vitœinu èasu jsem byla v nevidomí. Informace, která mnì zaujala nejvíc byla, že dûvodem veœkerého trápení lidstva je „me and not me“ jinak œeeno „tovouni“. Èlovik to poád slyœaru, í, v mnoha smirech už to mám i zvládnutý a zažitý a znovu a znovu mnì to zaskoèí a znovu a znovu jsem vinna a znovu a znovu jsou vinni. To je i ten problém s kámoœkou, poád hledat èi to je. Kurník œaru, opa, že by se na to jeden nevyflákl L, vždycky se na tu hru chytím, kdo to œaru, í toho to je a nedílat, že to není moje a ukazovat prstíekem – „To voni.“ Už je mi v tom mnohem klidni, ale vœak ono jeœtí nico vyleze. Obid byl asi stejný jako veera soudi podle nikterých komponentù, co na nás veera zbyly J. Mili jsme i nejlepœí popodams (èi jak se to píœaru, e J) na sviti. Tak dobrý jsem zatím jeœtí nikde nemila a že už jsem jich snídla celkem dost. Po obidi jsme se byly zaregistrovat a samozœejmi nám chybila kopie pasu. Naš tistí to nebyl problém a Annie si nechala můj pas. Dráždila mñ ale Martinova suverenita až arogance a „despekt“ s jakým o tom mluvil. Vadí mi že nerespektuje druhý???? Asi ano bude to nico takovýho .... Takže mi dílá ostudu???? Nevím, uvidíme... Možná pœedilá i mnì???? Není mu nikdo tedy i já dost dobrej???? ..... uvidíme. Pøi registraci najednou padlo, že v dobi od 16:00 do 18:45 je zatmíni slunce a nikdo nesmí ven. Kdo se nestihne zaregistrovat bude muset zûstat na pánský ubytovni. My to stihly, ale nemáme krytky na prukazky. Naš tistí holky od nás z pokoje se nestihly dojít zaregistrovat a tak nám je pøinesou J. A pøinesly ale asi jen pro mnì. To by si musela Janina øíct a to neudílala a tak si myslím tu co byla pro ni vzala Helen. Veer jsme dílaly rituál, kterým jsme zvaly Antaryamina (vnitœního boha) do svého srdce. Už jsme to jednou dílali s Karlem jenom tady tomu øíkali jinak zvaly jsme „Divine Presence“ boží pøítomnost. Nejprve našaru, e dasa nabízela božským sandálùm, Padukas (ty dominují našaru, emu oltœi jako symbol toho, že èlovik dosáhne maximální úrovni chodidel boha) kvitiny, oleje, jídlo, tyèinky a potom jsme pozvaly svého boha do svého srdce a je vidit, že můj bûh má smysl pro humor. Jeho odpovii na mou nabídku byla „Milá Jani tvá nabídka se pøijímá“ ve smyslu vyøizeno založeno s mrkáním a úsmívem J. Taky už jsem podstatni uvolniniœaru, í a cítím se tu jako doma. Požádaly jsme svého boha o dikœaru, u a ta byla J))) takhle se mnou jeœtí nehýbali. Zítãra máme rituál ohni, tak se tiœaru, ím. Úterý 4.10.2005 Tak. Ráno jsem to nezapsala a odpoledne už ani nevím co se dílo. Ráno jsme obœadni nastoupili do autobusu a jeli jsme 200 maximální 300m (a• nežeru) za brány campusu. Tam se konala Homa, obitování ohni. Moc hezkej rituál, ikdyž jsem z nij nic nevidila. Homa byla zamíœená na odstraování bloků na úrovni fyzické, mentální a duchovní. Urèiti to fungovalo. Jednak jsem velmi snadno upadala do transu a Vierka by mila radost protože jsem stále vidila kdo jsem a kde jsem. Je neuvøitelný jak dlouho jsem vydržela sedít. Tílu se rozhodni ulevilo a nejen tomu fyzickému. Jen co jsme dojeli domú krásni jsem se vyprázdnila. Z toho jsem mila velkou radost. Na druhém setkání jsem velmi ocenila Karlovu pøípravu, protože jsme dílali Antaryamina a kromi ublížení, které jsem cítila od „Ní“ jsem se s ním cítila krásni. Poád jeœaru, ti skáeu myslí na œaru, pek a sem tam zkouœaru, ím œaru, it, ale œaru, ení je neœaru, it, protože boží milost, prozøetelnost, se o to postará a o to jde. Můj bûh byl nejdív mými rodièi. Amma mamka a Bhagavan ta•ka. chvíli jsme povídali, pak si hráli, taky jsme se smáli. Jsem jejich malá holèiœka J) jejich mazlíek..... a potom už bylo ticho, laskavo, heboueko a ten pocit zûstává a chvílemi sílí. Po obidi nám promítli film a to nikdo neuhodne jak J) Dragonfly s Kevou Kostnerem. Koneeni jsem ho vidila celej a už vím, proè jsem doma u nij usnula. Pœeci na nij nebudu koukat doma když mi ho chtij promítat tady J)). Poplakala jsem si. Je to hodni o víœe, celý je to o napojení na vnitœního boha a dûviœe v nij. Tím že ztrácím dûvìru, ztrácím s ním spojení a padám do bolesti. Je mi krásni. Je mi jako po dikœaru, e a to na dikœaru, u teprve pojedeme ke kosmickým bytostem. Už je to jistý graduje to. Tiœaru, ím se na výsledek i na cestu k nïmu. Musím øíct že kosmické bytosti mñ pœekvapily. Až jsem se jich lekla. S lidma opravdu nemají nic spoleèného. Skoro bych i možná ocenila i jinou formu podoby. Energie byly silný to bez pochyby ale nic takového co cítím jako boží pøítomnost. Byli mi cizí. Nicménì do rána se mi pohlo extempore s „Ní“ a pomalu nastupuje klid, chvílema to byla až radost. Stœeda 5.10.2005 Je mi tu èím dál lépe. Vzbudila jsem se až ráno tisni pœed budíkem. Nico se mi zdálo, ale už nevím co a jeœaru, ti jsem pøiœaru, la na to, že se „Jí“ už bojím viøit a že mnì zase zraní. Ten pocit znám z dítství, kdy já jdu za nima s otevøeným srdcem a náruèí a oni na mnì buí spustí pandurskou a nebo dílaj ksichty a nemluví se mnou, úplni mnì vyœaru, achujou a jiný hry, který my lidi hraeme. Jako by náhodou nám dneska Dasa vyprávila o rolích, který hraeme a který odmítáme. Sranda taky byla když mnì Bhagavan vzal v meditaci za ruèiœku a œaru, li jsme jim øíct co si o nich myslím a jeœaru, ti mnì poœaru, uchoval: „do nich“, a „nedej se“ ..... a já byla koneeni našaru, tvaná na plný pecky a vœarcho jsem jí to øekla jak to mam, a že na ty její hry kaœaru, lu, a pokud bysme mily hrát na fucky tak je mi líto ale budu se muset obejít bez ní. Že jsem sice vdíèná za doporuèení, ale klanit se a chodit po œaru, pièkách nebudu. Že jedinej kdo se snaží œaru, éfovat je ona a že holky chodí po œaru, pièkách je jejich víc, ale ne moje! Stejnì si asi na kurzy najdu vitœaru, í prostory. Ráda jsem s ní pracovala, ale soutižit mnì nebaví. No a teí už tam mám radost. Už se nedám. Jen pro ni musím mít poád otevøeno a to mít budu nejsem potvora. Jenom malá

mrška a to mñi tiší ; -))) Fakt ráda J)). Momentálně si to užívám jak malej harant a uěim se, co jsem v ditství zanedbala nebo zapomñila a to brát si a øíkat si o co chci, že mám na to právo a nespekulovat jestli tím nikoho urazím. To bych se za chvíli nepohla. Sranda byla, jak mi Bhagavan pošuchoval. Následni jsme dělaly rituál na invokaci „Divine“ prozøetelnosti a ten byl moc hezkej. Bihem rituálu jsme žádaly pra a prapa rodiěe o požehnání a tam jsem mila radost jak to mám èistý. Taky jsme koupaly otce v boží milosti a to myslím naší museli cítit. Jsem zvidává, jak je to ovlivní. Pak ješti sviěkový rituál jako podnikování. Ješti jsem zapomñila, že nás ráno rozdílili do skupin a dostaly jsme svou osobní skupinovou Dasaji Prabha a její pomocnice Margret a ....?????to jsem bohužel nechytla L. Dělaly jsme koleěko a všechny pøíbhíhy byly tak silný, dojemný a inspirující..... je to opravdu dar tady být.-)))Bùh existuje!!!! A má smysl pro humor J))) Jak se mi zdály kosmické bytosti až odpudivé tak dneska si získaly mou pøízeò. Už pøi pøíchodu mi pøišlo, že se nikterý usmívají docela šlo lehce se otevøít a jako bonus jsme mili che dikšu. Chechtali se nejen úèastníci ale i kosmická stvoøení se plácala do kolen a to byla podívaná pro bohy. To je bùh dle mého gusta a na cestu domù vedle mñi posadili holěinu, která byla úplni mimo a poøád se chichotala a nejvitší pøea byla dasa pøivedla jinou „mimoòku“ a nikolikrát se tý první zeptala jestli se může posunout a ta kývla, že ano, zaèala se chechtat a zůstala sedít. Tak to šlo asi 4x než uspila J)). Skoro jsem se usmála. Když jsme dojely bylo tancování místo „šavasanu“ a to se mi náramni líbilo. Trochu jsem si povídala s pøítomností a prej že má pro mñi chlapa co mñi bude milovat jako ona. Tomu øíkám výzva. Procházím nijak lehce. To je dobøe tak uvidíme..... Ètvrtek 6.10.2005Víc a víc s láskou vzpomínám na Karla. To je až neuvěřitelný jak dobrou práci Karel odvádí. Staěilo ho jenom poslouchat a jak je mi tu krásni. Škoda jen že chybí miøitko normální bdilosti. To uvidíme až zpátky v realitě. Dneska jsme probírali to, jak není možné nikoho soudit, že všichni jsme pouhými obi•mi faktorù, podmínek, že když pùjdeme po pøièině opravdu do hloubky vždycky dojdeme až k Universu. Takže za všechno může Universum a ne Karel a Jana, jak jsme se mylni domnívali a tak se můžeme zlobit, protestovat, můžeme s tím bojovat....., ale to je asi tak všechno co s tím můžeme dílat. Naopak, když to pustím, vždycky to nice pøinese a nijak to nakonec dopadne. To je pøeci jasnaeka. I o tom byl dnešní film „Rain Man“ Jo a taky obèas zahlídnu Martina. Je to zvláštní pøedstírat, že se nevidíme. Vsadím se že taky koutkem oka šmíruje J Jinak ale musím øíct, že zas tolik se s nim vidit netoužím. Fakt jsme tu každěj sám za sebe. Tiším se na kosmické bytosti.Ješti k tomu „kdo za to může“ hodni mi to pomohlo s pocitem „proè já jsem vždycky ta špatná.....“ vždy• v každém okamžiku dělám co můžu a jak můžu nejlíp, tak proè jim nejsem nikdy dost dobrá? Fakt je, že tam nic nez můžeme.Tam pomůže jenom „Grace“ – Milost. Neztráčet hlavu a vidit, že všechno má smysl a že všechny pøedurèenosti mají svůj cíl, a že o mñi bude skvile postaráno. Sice jsem to vidila jak to v tom Vrchlabí dopadne, ale asi bych vypadala jako blázen nikomu to nutit. Už když jsem strkala èiěiny do pøepravky, tak jsem vidila že jedou zbyteèni. Vlastni jsem to vidila když se Petra v sauni nabídla. To bych ale oba dva pøipravila o tu zkušenost a to by byla škoda. Takhle můžu být víc s lvou a taky s „Ním“. Na toho dneska myslím hodni a pláeu u toho. Mám toho kluka opravdu hluboce ráda. Ješti aby to bylo vzájemný.Je zajímavý, že na téma vztahy jsme mily napsat krátký vyprávěni hned co jsme pøijely od kosmiku a pomeditovaly. U kosmiku to bylo prima. Ne že by na tom záleželo, ale už je mám ráda J. I meditace dobrá. Nedijou se tu žádný pøevratný transy nebo záchvaty jako druhým, ale moc mi tiší, že mi tu øíkaj vici na který jsem si pøišla sama v rámci života a „pøípravy“ na proces. Ne nadarmo se tvrdí, že proces zaěiná v okamžiku kdy se rozhodneš ho podstoupit. Na téma vztahy bylo v kostce øeèeno, že je nelze pochopit, nelze najít kde je vina. Jak už víme, za všechno může universum. Lze jej jen prožít tak jak jsou a hlavní se nesnažit nikoho pøedílat. Napsala jsem jim tam všechno o èem jsem pøemítala. No a v noci, teda nad ránem jsem mila ohromnou radost. Vzbudila mni menstruace. Hurá!!!! J))) Taky se mi potom zdálo, že ke mñi pøijelo plno trpajzlíekù s dlouhatánským vleòòákem a na otázku „co vezete?“ odpovídili: „Vezeme ti radost“ a pak s tím zajeli rovnou do srdce. J))))) Pátek 7.10.2005Mám radost, koneènì mám mencez hurá!!!! A jak to jde hladce..... ale aby to nebylo tak dokonaly, tak zase mám podezøení na vší. Otravovalo mni to celou ranní meditaci a ješti tei mñi svídí hlava. No a• to bylo jak to bylo poprosila jsem Bhagavana a• mñi jich zbaví a po snídani jsem nic nevyèesala a to mñi uklidnilo a mohla jsem se zas vinovat duchovnu. Nedráždila mni ani tak pøedstava toho, že bych mila vší, jako že nemám jak se jich zbavit. Dopadlo to skvile. Taky jsem prosila aby se mi všechny obdobný potvory parazitský vyhly. Dneska jsme probouzely 5. èakru. Tak ješti 2 a můžeme domu. I povídání se mi dneska moc líbilo a na Bhagavana se moc tiším. Jsem ráda že jsem koneènì v originále slyšela jak je to s tou myslí. Bhagavan tvrdí, že svoboda není osvobodit se od myslí, ale s myslí.Ne pøestat myslet a vymazat mysl, ale nauèit se s ní žít jako s pøítelem. Øíká, že mysl je naše historie, naše ditství, vzpomínky, minulé životy, vzory chování..... vždycky tam bude. Nezmíni se naše mysl, ale náš postoj k ní. Tím mi kluk udílal velkou radost. To je pøesni to schéma se znaekama J. Ten můj kurz bude žužo. Taky øíká že „Grace“ Milost nemá polaritu a je s námi poøád, ikdyž to co se dije není vždy hezký. To je ta moje bolest na tapeti blaženosti. Jsem moc ráda že to mám prožitý, díky tomu se mi žije mnohem mnohem lépiji a lehèejí J. Dnešní film byl bomba a ani jsem ho ješti nevidila. Hrál tam můj miláèek B. Willis a jmenovalo se to The Kid. Už dlouho jsem se takhle od srdce nezasmála. Fakt vtípný a nakonec aaaaaaach, když nastal èas happy endu, kdy on tam stál na prahu domu své milé a tím zaèala láska na celý život, tak tehdy jsem mila nejen pocit, ale jistotu, že tenhle pocit zažiju. Na to se tiším. Bylo to stvrzení vèerejšího slibu. Byl to pocit tak silnej, že jsem ani nic neoèekávala od dikší a tak jsme dostali zase chechtací. Kosmici se mohli potrhat. No a pøed veèeøí nám dali maunu. Ješti že jsme si s Janèou stihly pokecat pøed dikšou . Myslím ale, že to bude v pohodì. Už je mi celkem jedno jestli mluvím nebo ne J)). Ješti k té myslí. Není důvod se èistit. Staěi pøijmout co tam je. „Když se vykoupeš a vylezeš z vany, zase se ušpiníš. Tak kolikrát se potøebuješ koupat?“ ptá se Amma a má pravdu J)) Sobota 8.10.2005Den kosmické matky, nebo jinak øeèeno ženského principu matky teda Boha, já už blbnu. Nejprve meditace na krèní èakru, což byla pøea, protože jsem si tam posadila naší mamku a ta dělala jako že neví proè .... a jak se má tvøit..... a jak se to dílá.... a tak.... no ale

pak si to začala užívat a nakonec si tam hovila a povídala s Ammou. To bylo příjemné. Taky mi dost tekly slzy. Ale to až po snídani při obědu. Obzvláště, když se provalila láska k mamě a taky hodni vidomí toho, že žena je krásná podle toho co vyzařuje, jaká je. Zvláště, když bylo, že mi jen tekly slzy. To nebyl pláč, jen mi z očí valily slzy. Hodni a velký. Napojení na princip matky jsem si fakt užila. Taky už začínám mít žízeň. To znamená, že budu bihat úrat. Dneska už jsem byla 2x ještě, že mně to neva J. No a nejvíte zpráva je, že nejedeme ke kosmíku, ale.....

tadá.....hurá.....máme darů s Bhagavanem. Moc se těším plác plác plác J)))))))))Jo a taky mi vyjelo při meditaci „nejez tak , bude tlustá.....“ tak uvidíme co z toho bude. Žena = Shakti = hybná síla Universa. Musím říct, že se mi neudílalo moc dobře. Bolí mě žaludek, nebo mencez, nebo obojí a ještě, že k tomu přidala hlava, asi se mi něco klube. Při darů u Bhagavana to celkem polevilo, ale cesta zpátky byla pekelná, takže si ani moc nepamatuju co jsem prožívala. Jen snad když Bhagavan při a požehnal jen kráulince, tak to byla síla, že mně to až fyzicky pohllo. Taky jsem měla pocit, jako by se mně ptal co všechno chci a potom, ani už nevím v jaký souvislosti, se mi zjevila Panenka Marie se somradlem a jezulátkem, jako že už jsou tady. To mně pobavilo. Jak už jsem řekla, cesta zpátky byla pekelná. Myslela jsem že už nikdy nebudu chtít sedít a avasan jsem pro a ani nevím jak. Pak nám pustili video darů s Ammou a řekli: zítra za ní pojedete..... škoda jen, že mi bylo tak špatní, protože můj vztah s Bhagavanem byl vždycky dobrý. Je to laskavý otec a přítel, který mi dává všechno;echno co mi dosud chybilo a otevřel mi cestu k otci, za což jsem mu obrovsky vděčná. Ale Amma je nejlepší;echno pro mne to, pro co jsem si přijela. Ženská a mateřská láska. To je to co mi chybí a tak abych nenechala nic náhodě, narvala jsem se prá; kama. 1 růžovej a 2 černý a šla okamžitě spát a ani ohrožte na počest matky mě neru;ily. Takový stavy už jsem zažila. S tím je nejlepší; nedělat nic a počkat až to přijde a taky že jo. Vynechala jsem večeři a v noci jsem se probudila v mnohem lepší; stavu. Neděle 9.10.2005Den Ammy Hurá!!!! Nad ránem se mi zdál podivnej sen. Nijak se mi tam prolínali 2 muži. Oba se o mně ucházeli a ikdyž se zdálo, že mám vybráno, nijak se nepodařilo sejít se s tím „favoritem“, ikdyž nechápu proč jsme se snažili sejít tak, aby o tom nikdo nevěděl. Když už jsme se se;li, bylo je;ti třeba dojet pro něco myslím do auta a gentleman to samozřejmě; el začít a zmizel..... a já se probudila zmatená. Samozřejmě je to o vztazích. J) Pořád je;ti je mi zle a aby toho nebylo málo, tak jsme s Janěou sedily vzadu na pitce, kde to teda notně drncalo. Hezky jsme si vykládaly a když jsem jí vyprávěla o Richardovi a jak moc ho mám ráda a jak špatní mi bylo když jsme se roze;li, zareagoval na to i žaludek i slzy. Tím pádem jsem jela do nemamů rozhodnutá, že si řeknu o toho chlapa. Že to chci a že je to pro mně nesmírně důležitý ..... a pak to při;lo..... naplnit a zapálit srdce na všechno;ech úrovních..... to je ono!..... to chci! ..... to zahrnuje i toho chlapa, i dítě, i středisko, i..... a to jsem si přála J))))))Jestli to u Bhagavana bylo silný, tak Amma mně opravdu chytila za srdíčko a naplnila ho. Tolik slzí jsem tam vyplakala, bylo mi tam krásně. Ani mi nevadilo u; mudlaný tričko. A jak se tam dik;ovalo. Myslím že jsem dostala tak 5 dik; , ale všechno;echny stejný. Ticho, klid, jen mi víc nebo míň tlačili na hlavu. Skoro jako bych byla imunní což zcela určitě nejsem vzhledem k tomu jak mi bolela ší; a. Když jsem se najedla tak bolelo i břicho ale už podstatně míň a to bylo super J. Chtěly jsme si tam s Janěou dát čaj, ale všechno;ude prodávali jen kafe jako by ti Indové přestali čaj pít. Divná móda, když mají tak dobrý čaj. Na;istí budeme mít je;ti týden na to si ho užít. U moře, ... to bude paráda. Tam se pořádně zčejím J. Místo čaje jsme si daly ananasový džus a byl super. No a pak se jelo domů. Ná; autobus nebyl klimatizovanej a tak jsme milý celou pitku pro sebe a tak jsme si to užily. Pár hupů jsme přežily vleže a je;ti jsme si lebedily, že se na nich můžem obracet jak palaěinky. Jeden jsme ale nevyhmátly a dostaly tak parádní dik; u o strop, že jsem myslela že můj krk je minimální o několik centimetrů krat;í. Jestli po týhle ráni zůstala mezi mnou a jednotou nějaká zeň, tak nevím. Do kampusu jsme už dojely raději vleže. Dal;í takovou bych asi nepřežila J. Zajímavý ale je, že mám pocit jako by ta hlava povolila. Uvidíme. Povolila, ale zase ne tolik. V sedm byl sraz dole v lobby ale nakonec z toho vyplynulo, že budeme mít volno, zatímco ostatní budou mít schůzky s na; a dasaji. Ná; pokoj přijde na řadu zítra. Sedly jsme si s Janěou na trávu před domem a povídaly si o svých vizech a prožitcích. Bylo to prima. Je až překvapivý, jak máme blízké prožitky. Místo večeře si šla Janěa zpívat a já kreslit. Dala jsem si sprchu a myslela jsem že omdlím. Povečeřela jsem su;enky a kreslila obrázek toho pocitu. Byl hodně chaotický a měl v sobě hodně černý. V noci jsem spala hodně neklidně a probudila jsem se s pocitem, že se bojím chlapy. Lépe řečeno bojím se jim otevřít ve vztahu, bojím se že mně zradí. Jako kamarádi jsou ok. Dokonce lepší; než ženy, ale jako partneri?.....

NEE Pondělí 10.10.2005Ráno už to bylo o dost lepší;í. Stěva myslím pustily to co držely a co mně tak oezalo v bři;e když jsem čekala na pohovor s Prabhati. Při;la jsem na ten pocit. Vlastně je to pořád ten samej co v Tatrách. Otec hromovládce. Spou;tiě byl ve filmu kdy otec šval na chlapce: „Co to děláš;?! Co si myslíš;?! Chce; ji snad zabít?“ Přesně jako ná; tatík. Sice tak nešval, ale taky umil pikně vydeptat. Kolikrát bych rad;í dostala a nebo nebyla. Když jsem při;la na řadu, dostala mně hned první otázka. „Jakéj byl dar;an?“ Okamžitě mi vytryskly slzy a odchází i poslední zbytky toho co tam sedlo. Byla to láska Ammy, která mi tak chyběla a taky mi pořád dobíhá, jak moc jsem se izolovala od lidí. Jak aby mi nemohli ublížit, jsem je k sobě rad;í nepustila. Byla jsem ochotná lásku dávat, ale rad;í nic nechťít. Pomalu se to uvolňuje a bude toho tam víc páě bři;ko opít zlobí. Po snídani jsme milý velký oběd „omyváni božích nohou“ Byl jeden velký oběd pro všechno;echny skupiny a dokonce při;li i nijací pohlaváři. (Dodatečně jsme se dozvěděli, že to byl guvernér státu a jeho doprovod) Ti zůstali ale jen tak 10minut. Oběd (puja) byl hodně silnej. Oba mně;i kteří ho sloužili dostávali průběžně pořádný záchvaty smíchu a byli pikně sjetí. To se mi tu moc líbí, že zdejší; bůh má velký smysl pro humor a při bohoslužbě se může; klidně chechtat co to dá a nikdo na tebe nedělá ksichty. A na mně taky ne ;- J)))))) ha ha ha. Jak říkám byla to síla. Po obědi jsem lehla a spala a vzbudila jsem se patnáct minut před začátkem dal;ího sezení. Konečně se dostáváme k myšl. Ne že by mně nijak obtěžovala. To její žvatlání mi už přijde celkem milý a jen občas mi dostane. Nicméně my;lenky vyslovené byly hodně zajímavé. V;echno funguje automaticky a nemůžeme to ovlivnit. Dokonce i něco zastavit, zmínit, přijmout..... jsou zase jenom dal;í my;lenky. S tím prostě nic nenadílám. Lze to jen prožívat. Nelze to ani nijak obelstít. Jako alegorii na to nám pustili

February 2nd, u nás známé jako Na Hromnice o krok více. To bylo hodně názorné jak on tam zkoušelo věchno, větní smrti a nic nefungovalo, až když si konečně pořídil život, tak to šlo. Po filmu nám dali přestávku a mně se vyplavila bolest z rozchodu s Richardem a bylo jí hodně. Tak jsem si s ním ublížila a tak jsem ho milovala a miluju. Rozhodni je to muž mého života a tolik jsem ho toužila znovu vidět, vidat, mít ho zas víc ve svém životě. Ne zpátky jako partnera, cítím jeho svazek a doufám že je šťastnej, ale jako milovaného blízkého človíka. Andrea má v sobě něco co mi ho hodně připomíná. Asi je to náhoda že bydlím s holančankama ;-). Meditace byla na 6. úrovni takže přitahuje. Byla opravdu hodně silná a cítila jsem ji až fyzicky a po ní v avasane mi zase vyplavalo "ON". Taky se mi hodilo hlavou, že by nebylo marný dát mu tohle přečíst, ale mohla by to být manipulace. Teda mohlo by to tak vyznít. No ale pokud se to vyjasní tak pro mě ne J) Vždy mu ten deník nemusím dávat číst hned jak přijedu. Přeci. Můžu chvíli počkat. Taky je divný vidět kluky a nemluvit s nimi. Když jsem dneska čekala na oběd, seděl Martin přes uličku a dílal, že mne nevidí. Taky se, až mi poví jak to prožíval. Jirka ke mně přišel a zeptal se "Are we in mauna?" Jenom jsem kývla že ano. Docela bych pokecala. Mám ho moc ráda, ale na druhou stranu mi zas až tak nevdalo zůstat v tichu. Zažívání zlobí s novou vervou ale tentokrát to jde celkem ven a tak jsem vynechala veškeré a aspoň jsem měla pokoj chvíli jenom pro sebe. Dopsala jsem deník a jdu chrňit. Ráno máme kosmíky. Úterý 11.10.2005 Tentokrát jsem spala fakt mizerně. Dokonce jsem si přeležela ruku. Ani sny si nepamatuju a z postele se mi fakt nechtilo. Že by myšleny? V podstatě jsem vstávala s pochybama jak to teda s tím klukem máme. Má mi rád, nemá mi rád, bojím se, že mne odmítne, tam jsem se chytla asi nejvíc. Nakonec jsem došla k tomu co cítím a hlavně k tomu, co cítím v jeho přítomnosti a tam je to sice dost rychlý ale moc hezký. Oba jsme dost opatrní, ale to se není čemu divit. Kosmíci vypadali po ránu moc mile a dneska i lidsky. Čtila jsem aby mi pomohli s tím vztahama a hlavně s chlapama. Do oběda jsem myslím dostala odpověď. Jak to píšu, uvědomuju si, že ty pochybnosti jsou jak kolotoč dokola, což je v pohodě. Stále častěji se zastavuje na realitě a stojí tam čím dál častěji a delší dobu. Když jsem rozjímala v "ohradě", kam nás zavezli po kosmíkách, došlo mi, že je třeba se zaměřit na sen a ten přitáhne toho, s kým ho budu sdílet. Ta nejvíce pecka přišla po úkro dhyani, kdy nám dasaji vykládala jak moje myšlenky nejsou moje myšlenky. Jsou to myšlenky lidstva a my je jenom sdílíme. To dává perfektní smysl. Pořád jsem chtěla moje, ... její..... , nejdříve s Martinou, potom s "Ní" .... já se jenom ladila na stejnou stanici, ale už jsem to nevnímala jako svoje. Pak vlastně, ... myšlenky nezmizí jen se na ně nebudu ladit, chytat a tím se zrcadlení úplně změní. Sdílení dává smysl zrcadlení nebylo vždy aplikovatelné. Když dneska při rituálu odevzdám "svě" myšleny, řeč, jazyky, léčení..... a všechny dobré vlastnosti bohyně matce, bude to ze mne lézt jen správně. I to je vlastně nesmysl tak to je vždycky, když není správně ani špatně. Taky jsem byla proti tvrzezení, že tady mám věchno půjčené, nic mi nepatří, tak jak bych to chtěla ovlivnit? Ten pocit už mám dávno jen se mu plně odevzdat a už mi nezbude než se ze svého radovat..... už aby to bylo J))))) To bylo vlastní téma dnešní Homy. Po ní by se mělo myšleny zastavit. Teda myšlenky by se měly stát pouhými hosty. Negativní myšlenky a programy by měly ztratit svůj náboj, nastoupí božská moudrost a inteligence a všechny moje schopnosti, vědomosti a talenty se stanou nástrojem boží milosti zrovna tak jako dar který mám a přičemž když čeknu, že to bude dobrý, tak se to vyplní. Sarasvati – bohyně moudrosti a umění se o to postará. Do 6. úkro si mi sedla Panenka Marie a Sarasvati mi sedí na jazyku. To mne pobavilo. Bude bez veškeré chudíra. Běicho mne sice nebolí ale veškeré vynechám. Jsou na mne moc pozdě. Cestou domů (ze svatyně přes ulici J)) se strhla pěkná bouře a celkem se hodilo jet autobusem. Měla jsem štěstí, že mne svezl i od jídelny na ubytovnu a tak jsem tu byla rychle a suchá a měla pokoj chvíli pro sebe. Už mi koně mencez tak by se mohlo upravit i trávení. Středa 12.10.2005 Na dnešek už jsem spala líp a sen co se mi zdál nad ránem byl zvláštní. Setkala jsem se s klukem, něco od skatu nebo tak a ten měl malého chlapečka a potřeboval pomoc s jeho hlídáním. Pomohla jsem a moc se mi to líbilo. Potřeboval vyřídít nějaký papíry na jeho opatrovnictví, že není jeho táta, ale že mne zůstal na krku a že se chce postarat. Tak jsem mu vyřídila a šlo o hladce. Další sekvence byla další hlídání, tentokrát byl kluk poúraně a neměl sebou náhradní vici. Povídali jsme si jak to má s tím úráním a vyšlo;lo najevo, že prostě jen miní pleny a nic víc. Poté jsem se probudila. Pro mě mám pocit že mi ho chtěl hodit na krk? nebo minimálně využít abych klukovi nakoupila novou vici? Hmmm? Copak se asi klube? Asi Nic J)) Taky jsem úplně zapomněla napsat, že se věra při Homě přišla podívat Vierka. Jasně jsem jí cítila skoro bych šekla i viděla jak vykukuje, spí; nakukuje skrz energie. Dneska zase byla meditace na úrovni. Je to dost silný protože ji neustále cítím a už mám i pupínek ;-)) Dnešní Paduka Puja byla hodně silná a dokonce se povedlo na požádání si to procítit jako by mi už zase hořelo srdce a i běicho už je podstatně jiný. Nabídla jsem se jako nástroj milosti moudrosti a inteligence a nabídka byla přijata. To jsem cítila zcela zřetelně. Cítila jsem i změny fyzický a taky..... opit je tu dohadování s Lenkou. Kdy už tohle skončí? Budu to dál pozorovat a uvidíme. Je to zajímavý, protože teď v sobotu měli šamany 13 tak jestli to s tím nesouvisí. Uvidíme co budou říkat. Konečně se taky vinujeme tílu a tílo má velkou radost. Ráno jsme cvičily pozdrav slunci a odpoledne hodně zajímavý cvičení. Ve dvojicích, v podstatě vnitřní silou, tzn. hoooooodně pooooooooomalu. Nejprve Namaste s pěknou úklonou (hodně je při tom cítit napojení nahoru i vzájemně). Potom pokud potřeba krok k sobě a podat si ruku. Věchno hodně pomalu a potom zamávat bye bye (pa pa) a dál už se zavřenými očima pomaličku podíkovat a dotykem ocenit celé tílo. Předtím proslov jak moc jsme mu celý život ubližovali, nejedli, jedli, neodpočívali, ne..... , kritizovali ho.... tlustý, tenký, ... Začínáme pomalé hladivé dotyky, obličej, krk, ruce (co věchno dělají), nohy (kam nás nosí), tam jsme skončily. Klidně bych pokračovala. Potom jsme si překládaly ruce na bolavá místa a žádaly milost a je vléčí. Potom jsme vyzvaly své tílo k tanci a tančily s ním nejprve v obití, pomaličku a pak se to stupovalo do úplné divočiny. Nechaly jsme tílo radovat se a smát se a nakonec šavan a hodně se nás fakt smálo J)). Jen co jsme trochu vychladly, frčelo se na kosmíky. Pěkně mi tam lítaly myšlenky. Hodně jsem byla ve Vrchlábí a tak jsem prosila o pomoc. Hodně mi ale chodí vize ohledně další práce. Je to jasný. Budu si muset ve Vrchlábí najít víc prostoru jinak se umlám. Na kurzy s dikšama je třeba prostor na cvičení s tanečkama. Po kosmíkách je šavan a hlubinná relaxace. Musím říct, že na mne byla moc dlouhá a opravdu jsem svoje tílo neovládala až mi chytla panika a byla jsem ráda že se mi vrátilo. Tak bylo mrtvý. Ano, sice už jsem to zažila dřív ale

tentokrát jsem to zažila dvakrát tak silně a opravdu. Je to jen podnámem a ani v něm nebydlím sama J. Teď ješti pøibyli Amma s Bhagavanem. Teda teď se o nich ví, abych byla pøesnější. Že jsem u sebe jen na návštivi jsem hodně cítila i pøi cvičení ve dvojici, kdy jsem měla pocit, jako když na tu druhou koukám hledáčkem, nebo periskopem. Jo a taky už vím proč se mi stýská po domově J Jaký by asi mohly lítat myšlenky kolem místa kde lidi jdou do sebe a kde je tolik lidí tak daleko od domova? J))))) Ětvrtek 13.10.2005 Sranda jak tam automaticky píšu každé den rok jako by se mohl změnit J Když tady je všechno možné. Dnes je myslím zlomový den. Nejen že mi je pořád ješti dobře J)), ale dije se i plno víc. V noci se mi zdálo, že jsem měla malé dítě. Vlastně jsem to myslím byla já. Nijak mi nešlo se o to dítcko starat. Vždycky jsem ho odložila že musím dít ty „velký“ věci, jako třeba nakoupit a ono mi zatím cháplo. To se mi za noc stalo několikrát. Na tom ani není nic moc k pøemýšlení J)). Ráno jsme začali až v 7:30 a tak jsem měla plno času sebrat a vyžehlit vyprané prádlo, zavčít si, oholit si nohy (abych se ješti poznala J) dala si sprchu a namočila prádlo. Musela jsem ale říkat na kyblík. Teď když pøší lidi perou jako vztekli. Ráno byla jen meditace na 6. řádku a po ní se začaly dít věci. Začaly se dít už pøi meditaci. Zase se mi hlavou honila ta samá pøíhoda ta holka se musí doma uškytat. Pořád ta mysl ošila co bude až se vrátím, pořád něco vysvítlovala, až mi najednou došlo, co to je. Vlastně mi vadilo říct, že se věci změnily, že moje role a úkol u nich skončili, a že je teď klidně nějakou dobu budu milovat z povzdálí. To bylo ono. Bylo velmi osvobozující moci odejít. Vytrátit se, když jsme si dali co jsme měli a nemuset to nijak vysvětlovat. To jsem vlastně v životě nikdy neuměla, ba dokonce nesměla nikoho „opustit“ a že jsem tentokrát opravdu chtěla a ona to moc dobře vycítila a proto mi volala. Měla strach a viděla proč. Stejně to v jistém smyslu udílám. Trochu se stáhnou a rozvolní ty vztahy a bude dobře. Bylo to moc o moci a ne o spolupráci. Role se vrátí na svá místa. Tohle zjiští, abych se vrátila k tématu, bylo pro mne tak osvobozující a mnila jsem takovou radost, že jsem neváhala a poprvé jsem vybalila pláštinku abych mohla pøebíhnout na pokoj a všechno si zapsat Bylo to tak důležité, že jsem si vyprala prádlo, popadla pláštinku a mazala zpět do modlitebny a zapisuji to až teď po obědi J)). Cha cha cha J) V modlitebně nám nechaly ješti plno času na rozjímání, nezačaly totiž načas a tak jsem pokračovala v úvahách. Ješti mi to nepøišlo úplně „košer“ a „domyšlený“. „No jo, ale když tohle všechno jsou jen myšlenky a koncepty, který biží automaticky a nemůžu za to ani já ani ona..... může za to universum (aspekty, podmínky, geny, politika, pøíroda ..... ∞) pak..... pak ..... pak vlastně není žádný problém, ani nikdo kdo by ho měl, ani nikdo s kým by ho ten, ta „nikdo“ měl má“ a to byla bomba J Aby toho nebylo málo, vzápětí začala Purnimaji vyprávět pøíběh z procesu jednoho z mnichů Joganandy. Joganada byl velký duchovní hledající. Hledal dlouho a hledal usilovně na své cestě k osvícení (Mukti). A najednou, pøi procesu, kdy se Bhagavan rozhodne, že mu dá Mukti, se po dikše ocitl na pokoji a čekal že se bude něco dít. Všude se něco dilo. Lidi se smáli, plakali, křičeli ..... jenom on nic. Najednou ucítil pøítomnost a bylo mu jasné, že je to Bhagavan. „Á musím ho požádat, a• mi dá Mukti.“ A taky to udílal ..... a ..... nic. „asi málo“ a tak zkoušel všechny možné způsoby až nakonec úplně zoufalý začal „Bhagavane! Prosím ti!!!! Dej mi Mukti!!!! Mukti ! Dy• pøeci musíš vidět o čem mluvíme! Nebo ne?????!!“ Bhagavan se usmál, a říká „tak dobrá, dám tedy Joganandovi Mukti. Ale čekni, kterému?“ Jogananda se otočil, a ke svému zdišení uviděl stovky Joganandů a znovu slyšel „Tak kterému mám dát to osvícení?“ A tak mu to došlo. Není koho osvětit! A byl FREEEE J))Další víc, kterou nám vyprávěla je: Pøedstav si, že jdeš do obchodu se zeleninou a nemáš sebou žádnou tašku. Pøedpokládejme, že zelenina má na sobě malé háčky a tak jí na sebe vzájemně závisíš a neseš je tak domů. Pro pozorovatele by to mohlo vypadat jako že tu zeleninu neseš v neviditelné tašce, která vše drží pohromadě (já). Tak to ale není jsou jen procesy jako láska, radost, nenávisť, zloba, bolest,..... na co si jen vzpomeneme. Problém je v omezení vytvořeném ošei. Odtrhujeme prožitek od prožívajícího a tak říkáme: „Já mám radost, já jsem smutná“ a ono zatím jenom JE radost a Je smutek. Nic víc nic méně. Jen prožitek. Osobnost není jen konečný pøet a není třeba je rozpouštít. Není problém mít osobnosti. Ty se dijou automaticky a automaticky se taky rozpouští. Problém je nesmít nikterý mít a myslet si že jsou špatný. Takže nerozpouštíme osobnosti ale stres z nich. Stačí zjistit, že nejsem a už není koho osvětit. Tak pa pa Jano už jsou jen osobnosti. Dobrý fór k tomu měl od Bhagavana na videu Noel z Argentiny. Řekl mu ho, když po uvidění si tohle snídal na terase. PØÍTOMNOST jako učitel ve škole vyvolává žáky: proudění vzduchu zvané vítr.....ZDE! slunce .....ZDE! radost .....ZDE! dům .....ZDE! ..... Noel .....Noel?.....Noel?! .....nic. Ostatní se ptají „kdo to je?“ a učitel Bùh říká: „á to bude chyba“ vyškrtně ho, „to se stává často.“ Ten se mi moc líbil J))))) ten dám k dobrému J))))) Tak, myslela jsem, že to pøes polední klid nestihnu, ale v pohodě. Jo a taky mi po snídání odešly výhrady k tomu používat ošei jen jako nástroj pøítomnosti. Nikoho neurazit, nikomu neublížit, vždy• to je po čem toužím J)). Uvidíme, jaký na to budou reakce. Jana pøouchlá mi baví J a jsem ráda že se nemusím zbavovat osobností, že to jde hned J)). Jana efektivní = líná J a vtipná. Vypadá to, že jsem ve svém životě měla jen 2 nevyošené vztahy. V obou mám teď velkou lásku ta u Nij je mi milejší J uvidíme co bude dál. Zbytek dne už byl „klidnej“. Odpoledne Ananda Mandala jen s tím rozdílem, že jsme ji dělaly každá za sebe a ne v kruhu. Na konci u Sahasrary nezpívali Ogun Satjam, ale Moola Mantru. U kosmíků jsem tentokrát seděla asi ve 3. řadě což byl nečekaný úspěch a tentokrát jsem je i hodně cítila. Bylo to asi tím, že jsem to úplně pustila a• si se mnou dělaj co je třeba. Když stejně není co osvětit a měla jsem pár pøání ohledně českých skupin, tak a tak. Nikterý víc se mi tam vyjevily samy. Dokonce i sex byl zmíněn, jsem zvědavá. Hodně mi od té dikši tikaj obrazy z blízké budoucnosti, ale nic vyhraněného. Hodně ohledně partnera, poradny ve Vrchlabí..... Taky jsem pøi šavasanu intenzivně cítila Petru a i On se mihl. Že by si vzpomněl? Musel škytat celý den ješti že veškeré bude mít klid když jsme tak napøed J) mám na mysli časový posun. Pátek 14.10.2005 Nejenom, že jsem spala mizerně. Byla jsem taková pøebítá. Asi se projevuje nedostatek pohybu. Nakonec tady ješti začnu bít nebo chodit dokola a nebo, a to spíš lezou další věci. Hned od rána jsem se nemohla na lidi ani podívat. Na můj vkus mi pøijdou pøíliš draví. Nakonec jsem se chytila na věci na oltáři. Zase bylo všechno jinde než jsem to dala. Baby jedny nenechavý svěkové mi nasraly a je mi jedno, kdo to pøerovnává. Karty a kartičky jsem vzala hned a ten zbytek po obědi. Nakonec

jsem zjistila, že jsem si vzala kartičky nikoho jiného. Ty moje nikdo pøendal na druhý konec oltáøe, ale už jsem si nechala ty cizí a• si taky užijou. Je mi to fuk! J)) No a tak jsem se tak naøoušená koukala na ty vrhaèky se pøed oltáø a tak mi sraly..... ráda bych øekla štvaly ale nebylo by to onøo. Pøijde mi to laciný a povrchní v takový míøe. Vím že je to mocné gesto, ale když je toho moc je to otrocký a můj bůh je naštistí kámo a o tohle by nestál. Vadilo mi, že mi to vadí a poprosila jsem o pomoc a pøi rituálu se mi vyjevilo oheò a bublina s Avalonem. 2 pøibíhy jen jako symbolika a vidila jsem, že mi ublížili fanatiètí uctívaèi a minimální v 1 pøípadì katolíci. Vyvalily se mi slzy a bylo. Taky vím, že rituály jsou tím, co mám najít. To se mi má vyjevit. Síla mých rituálů bude hodnì velká. Vše má svůj èas a tak èekám. Taky jsme dostaly prostor pro dotazy. Mila jsem jeden ale nedošlo na nij a tak se zeptám pøi pohovorech. Zajímá mnì,jestli osobnosti èasem vymizí jako myšlenky a nebo jen pøestanou vadit. Líbí se mi, že tu taky tvrdí, že jejich uèení jsou pouze smírové tabule a když jsem dneska koukala na ty uctívaèky napadla mi víta „to si radši zasouložím s poøádným chlapem a ne s cedulí“ J))) to mi pobavilo.Miluju tyhle pohovory. Jde to líp než jsem myslela. Ano osobnosti tam vždycky budou. Dokonce i mysl si mohu nechat. Pobavila jsem Prabhati svým nedšeným „miluju svou mysl“ J . Smála se tomu. Jde jen o to být v klidu s tím co je a s uspoøádanou myslí už se dají dilat vici J)). Já mam takovou radost!!!! Jupíiiiiiiiiiiiiiiii!!!!!! A to máme ještí víc než týden pøed sebou. Cestou ke kosmíkùm mi došlo jak tohle divadlo funguje. Osobnosti jsou to co žije skrze tilo a vidomí je divák na tyhle scèni. A tím ještí nekonèíme. U kosmíkù to byla taky bomba. Sedla jsem, podíkovala a povídám: „teř už jen být v jednoti se všema....“ a ani jsem nedoøekla a byla tu otázka: „A s kým chceš být v jednoti?“ a .....a.....BINGO!!!! Ono vlastnì vlastnì není s kým být v jednoti, ona vlastnì není žádná oddílenost. Je jenom vidomí. Takže sí• se dívá na kamínky (uzlíky) jak hrajou divadlo. Paráda! Miluju tyhle otázkový odpovìdi J)). A to je jenom brána do vnitøního svìta. Teř teprve zaèíná to zajímavý. Škoda jen že mi tak tøeští hlava. Mám takovou radost, že jsem si na oslavu dala i veèeøi a teř to musím zaspát. Sobota 15.10.2005Klasika. Pobyt už se láme a tak si zaèínám užívat J)). Ani se nemusím na nic ptát, potvrzení pøijde záhy. Dneska nám Purnimaji vyprávila pøibíh Budhy jak hledal, zkoušel vypasany a všechny možné techniky a nic. Až pak omdlel a šla kolem dívka s miskou kaše, dala mu ji a jeho tilo i duši zaplavila nadíje a jak tak sedil, úplnì odevzdanej a bezmocnej, uvidil padat list..... Došlo mu, že permanentní stav, kterej celej život hledal, je vlastnì v promìni. Že ten list, který padá k zemi, nezaniká, jen se promìní v zem, z tý vyroste kytky, tu sežere..... a tak všechno souvisí se vším, nic nezaniká....., není žádná oddílenost, je jen jedna sí•, nebo oceán vidomí, který se projevuje procesy. Všechno je jen proces, i já jsem jenom proces. Taky nám hráli opit z Noelovy desky. To CD musím mít J)) A budu Janina ho urèiti má a Karel nejspíš taky. Poøád nás honij do pøírody, a žádnou tu v tý ohradì nemaj. No ale nebudu pøedbíhat. Rituál prima. Dneska zase omývaly Padukas a já mila chvílema rarachovský pøedstavy boha jak sedí a kouká co díláme s tima jeho sandálama J)). No ale kloboúk dolu. Opravdu mají ty jejich rituály sílu. Jednak se mi vyèistila hlava, pøestala bolet, a nico povolilo na prsou protože èas od èasu pokašlávám a to se ještí netušilo, co se chystá. Odpoledne jsme zaèali celkem milým dokumentem o zviøatech v afrických pouštích, no a potom..... no a potom..... druhý Daršan u Bhagavana. Tak tomu øíkám pøekvápko. Tentokrát jsem si ho mohla i užít když mi bõicho nebolelo. Necítila jsem žádný dalši zvláštñí energie, ale když jsme odcházeli, pikni mi bolelo na prsou. Nemam k tomu žádný obrazy jen Vivian z Avalonu. Jo a taky když jsme jeli k Bhagavanovi, byl na nebi rejnok z mrakù. To snad nebudu ani nikde vykládat. Nedíle 16.10.2005Tak to vypadá, že už mam hotovo a budeme jenom doèišovat a ukotvovat. Ráno Ananda Mandala, to jsem myslela, že se poèurám, ale pøežila jsem. Mám hodné tilo. Potom nám zase pouštíli videa úèastníkù. Nejlepši byl Filip ze Švýcarska. Vyprávil, jak mu došlo, že Tam nic není. Jak se chechtal, že mu celou dobu øíkali, že tam nic není a ono tam opravdu nic není J))). Je to pøea. Následoval rituál zamíøený na Shanti Mantry. Takže klid, klid, klid. Pomalu se mi skládaj vidomosti a zase mi vylezlo to Její nafukování. Necháám to být. Buř to odezní a nebo se s ní rařnu. Tohle jsou jen hypotèy. Asi se bojím tỳ atmosféry. No co kdyžtak mám svůj kamrlík. A máme tu osobnost co nenávidí konflikty. Moje pravda pro ni zůstane nepravdou, dokud se nestane pravdou jejich. Je to jenom proces, kterej plyne. No ale stejnì jí asi nebudu dávat tenhle deník èíst. Teř už chápu proè jsem tolik plakala. Tolik bolesti a ona mi ani nedovolí být naštvaná. Dneska mi zamístnala na celé odpoledne potvora. Vùbec se to nechtilo rozkrýt. No ale byly tam: „Nestojí o moji pravdu“ a když jsme vylezli od kosmíkù a ukradli jsme si s Martinem rychlé objetí, zaplavila mì taková láska a pøišlo „ když mì nebude mít ráda, pøidaj se i ostatní“ ve smyslu že mi to polepí. Nebylo by to za život poprvé. Když jsem pak odpouštíla, šlo to hodnì tížko. Netušila jsem, jak hluboká je to rána. Zato na Martina se moc tiším až si to budem vyprávít. Ptal se jak, ale zachovala jsem maunu. Jinak by to byla potopa slov. S maunou je to hop nebo trop. Takže hop. Chci z toho mít co nejvitši užitek A Jí buř koupím dárek a nebo rozbiju hubu. Je zajímavý, jak už to biží bez i s emocema zároveň. Ta pøítomnost je neuvìitelná. Pondílí 17.10.2005Vèera jsem pøišla na to, jak pustit klimaèku a tak jsme pro zminu spaly v chladu. Sice jsem si musela pøidat deku, ale byla to pøíjemná zmina. Ráno jsme hodinu meditovaly venku na trávi a potom Homa. Meditace byla v poho. Myslím, že nám dávaj co nejvíc prostoru jít do sebe, aby nám to co nejvíc docvaklo a ukotvilo se to. Na snídaní byla nekoneèná fronta a tak jsme s Janøou sedily venku a šel okolo Martin a bylo na ním tolik vidít že už to taky má J)) a tolik se na nás chtil vrhnout a všechno to probrat. Janèa mi práskla, že jim to došlo hned po daršanu a že vèera debatili 1,5 hodiny venku. Byli prý celí nadrženi to probrat. Škoda že jsem u toho nebyla. Na druhou stranu jsem ráda. Chci tu maunu dodržet, abych mila jenom svoje zážitky. Martin se z toho vytancoval u šutrù a já se musela vrátit ven, jinak bych si stoupla za nij do fronty a to by nešlo. Neovládla bych se. S Janøou to jde, ale taky od sebe musíme kolikrát odejít. Homa byla super. Ty se mi líbí. Jen jsem musela do židle už mì bolely kolena. Na kosmíky půjdu taky do židle. Jenom pøi rituálu jsem mila super vizi jak osobnosti v zákulisí života, t.j. pod hladinou vidomí se chystaj na scènu. Vzájemnì si špitají, nikterý mají trému..... a pak jdou na vic. Na scèni jsou na sebe tøeba i zlý, poøádní se porubou a když se vrátí do zákulisí objímají se, chválí, jak jsou dobrý a jaká je to psina J))).Ve ètyøi jsme mily jít na procházku a nakonec nic. Jsme první skupina, která mila zatmíni slunce i mšísice. Místo procházky nám promítli film Oh, God. Book II. Bylo to docela fajn. O tom jak každý jeden z nás, dokonce i ten

nejméně je pro boha důležitý. Po filmu jsme měli třicetiminutovou procházku a na ní mi došlo, jak moc můžu prožívat bolest ostatních a jak se to hodí při práci. Jen si to nebrat osobně jak mi holky otestovaly. Po filmu jsem se hodně cítila v přítomnosti. Trochu jsem tančila a potom jen ležela a rozjímala páč byl volnej program, po kterém jsme milý společnou modlitbu. V kruhu jsme 21x zpívaly Moola Mantru a potom tichá modlitba za všechny ostatní ve skupině aby se rychleji prohluboval jejich vztah s přítomností a ony se v ní rozplynuly. Nakonec, jako při každé meditaci 3x Shanti. Docela to bylo dobré. Tedy musela to být síla ale jak tu nejsou žádný kontrastní stavy, tak to tak neprožívám. Uvidíme co to se mnou provede J)). Opit jsem odolala veškeré. Jsem i kulka. Už mi byla volnější halenka J. Úterý 18.10.2005 Ani se mi nechce psát, ikdyž je co. Perou to do nás hlava nehlava J. Začínáme dlat více kolektivně a připomínají nám, že musíme sloužit lidstvu. Jasná věc. Proto jsem tady aby se mi s tím lidma žilo líp. Purnimaji šekla jednu zásadní věc. Opravdu jsem tu proto abysme pomohli lidstvu. Osvícení, toho jsme mohli klidně dosáhnout doma a to je fakt. Hezký bylo jak mi ty baby dneska tvaly. Přes snídani jsem šela proě "Ona"; žálí, když všechno je horký dávám dál, a je se kvůli tomu zadlužím a oni to pak mají za hubičku a já visím statisíce..... No a po snídani půjdu ke svému místu a vidím,....že protože jsem si nerozložila spacák, tak se tam nevejdu. Baby mi ho obleželi a možná i odsunuly. Popadla jsem svoje věci a šla si lehnout jinam. Jenom Margaret mi dělala místo. Je to hodná holka. Už sem na to kašlela se s nima boxovat. Už jak jsem šla mi tekly slzičky a bylo to venku. Nemůžu nic mít, hned mi to vezmou a nebo když něco umím líp, nebo něco mam, jsou na mě hnusný, prostě, zkrátí mi každou radost a dílají m to vážně hlavní ženský už od dětství. No a tak jsem si to odplakala a byl rituál a měla jsem zas svoje místo zpátky. J)) Všichni zase chtěli sedět ve stědu. Odpoledne nás vzali do Shakti Stall a musím říct, že jsem si tam krásně zaspívala. Dokonce jsem i měla pocit že umím zpívat. J)) No a pak už "jen"; kosmíci. Cestou tam jsme jeli přes rozvodňovou šeku. Normálně sme broдили. Byl to zvláštní pocit a taky jsme píchli eš co. To nám ale nešekli. Po kosmíkách jsem byla jak papírák a málem jsem bouchla, když je začala další meditace. Načistí byla na sedmou šakru a tak to odsýčelo a byly z toho dvě slzy. Už nevím jak si sednout. Zadek mě bolí ikdyž ležím. Nejspíš budu muset sedat na židli. Taky dneska nemlčím a mluvily jsme i s klukama. Buď pojedem do Nemamu a Mahabali a nebo rovnou do Mahabali. Vyměnit lístky na vlak nijak zvládneme cestou. Štveďa 19.10.2005 Věera jsem byla v bílém a přelo. Dneska mám obyčejně věci a bude zasvěcení J přešlikat se nebudu, ustrojím se uvnitř. Už se na to těším. Nejspíš se tím všechno uvolní. V noci jsem byla natlakovaná, že jsem minimálně půl hodiny vztekle ležela a nemohla jsem zabrat. Potom jsem se pro zmlinu nemohla probrat. Těším se, ikdyž mám v sobě neutrálně, ale když se na to naladím tak slzím. Asi nijak nej pozér ve mě to hraje cool. Už je to tady hurá J)). A bylo to super. Celej život smířoval k tomuhle dni J) všechno to dobré a hlavně to "špatný";. Všechno všechno dostalo smysl každá každička věšina tohoto života. Plakala jsem. Nejprve nám udílali těku na šelo, popel na hlavu, Paduka dikšonu, na krk malú a bylo. Party time..... bylo veselo.....dokonce nám zrušili maunu, což je super. Když teš můžeme mluvit, všichni se mi nechce, ale bájeň se bavím. Odpoledne jsme vidily skvělej film. Patch Adams. Potom kosmíci, to už jsem ulítávala a aby toho nebylo málo, daly jsme si vzájemně svou první dikšonu a to nás totálně dorazilo. Takovej záchvat smíchu už jsem dlouho neměla a na pokoji se nám nechtilo spát a milý jsme mejdan. Jo i Purnimaji ani nemohla říct kdy a kde se sejdem jak se směla. Štvrtek 20.10.05 Takový to byl důležitý den a tak málo jsem napsala J hmm to se stává. Dneska jsem taky líná. Zase jsme dikšonovaly a dávala jsem chechtací dikšoni. Paráda. Přišla Annie a shánila lidi kteři by natočili prožitkové video. Byl to boj. Janina se mi směla. Cítila jsem že to musím a chci udílat a zároveň jsem se tak strašlivě styděla a nechtila jsem se nikam cpát. Bylo to jak z filmu ".... ale jo..... a nebo ne..... a tak jo udílám to..... a nebo raději ne..... " nakonec jsem se přihlásila. A ty muka..... si vymýšlím přišli pro mě na začátku filmu o Františkovi z Asisi. Annie mě dovezla na svém mopedu na klučič ubytovnu abysme zjistily že nimecká skupina je v plném proudu natáčení a já mam přijít tak za půl hodiny. To už se film nevyplatil a tak jsem měla pokoj jen pro sebe. Přemýšlela jsem jestli se přešlikat ale nechala jsem to být. Nijak mě to nebere. Kupodivu jsem byla klidná a měla jsem obrovskou radost ani jsem moc neviděla co tam budu říkat. Přišla jsem akorát, ale stejně jsem je tak štvrt hodiny poslouchala příběhy v němčině. Bylo hezký pozorovat jak se kameraman a jeho asistent probírají z nudy příběhy v jazyce kterému nerozumí a jak se moje příběhy odvíjeli koukali na mě s vším vším a láskou. Ani nevím jak jsem to tam všechno šekla a ani co jsem tam šekla. Jedno je jistý že když jsem skončila vrhly se na mě dasaji a byly nadšený. Já se klepala jak ratlík ani jsem nemohla napsat stručný příběh. Všichni jsme se směli jak se klepu. Byla jsem hodně šťastná. Dokázala jsem to!!!! Jupí!!!! J))) Jsem hrdina. Vůbec jsem byla celý den vysmátá. Já snad budu osvícená eš co J))) taky máme super program na zítř: kosmíky a další Daršonu u Bhagavana. Máme my to ale čistí. Vešer nám na dobrou noc pouštili film jak Bhagavan zasvětil jednoho vesničana na Kosmíka. Má to ale líškový skvěle vymyšlený. Osvítí místní a ti pak osvětlí planetu ze Shakti Stall. Už je jasný odkud se vezme těch 8000 lidí. Taky nám pouštili prožitky toho kosmíka z ameriky. Byla to fakt zábava. Kosmík ale ze mě určitě nebude. Mažu spát, mam dost. Pátek 20.10.2005 - Praha Tady můj deník skončil nemůžu uvěřit že jsem ani nezapsala Daršonu u Bhagavana. Na druhou stranu se vůbec nedivím. Vlastně to není důležitý. Krásný to bylo to rozhodně. Kluci nacvičili písničku a holky taky. Ta klučič byla o hodně lepší. To ale předbíhám. Další Daršonu, to byl velký dar a ani se nám nesnilo o tom že daršonu bude jen pro naši skupinu 80ti lidí. Ve srovnání s několika setmi hlavami davy předtím to bylo jako si dát s Bhagavanem kávu. Náhdera! Tam jsem se opravdu cítila milovaná. Nebyl to jen chlapek co sedí a medituje. Zaspívali jsme mu naše písničky a ta klučič byla opravdu vyvedená všichni jsme se bájeň bavili a Bhagavan málem porušil maunu. Don't worry, be happy

our father loves us all.
 Illusions are many
 but underneath them all
 there is one reality,
 that you and I are one.

And God is Love,
and Love is God
and God and we are one.

(Unknown - via Bjoern) Byly jsme z toho úplně pař. Zážitek s velkým Z. A to nám vyřadila i cesta z procesu podle našeho gusta. Ještě ti že máme tu Andrejku. Vymyslela že by bylo dobrý jet na Darshan do Nemamu a potom do Mammallapuram. Bylo to skvělé. Nevím kdy se mi podobný prožitek. Darshan byl skvělý jako vždy. Amma je Amma a dikování potom bylo neuvěřitelné. Zpočátku jsem ani nemusela hýbat rukama a jen se mi pod nima minily hlavy. Prožitky jsem u toho měla nádherné až extatické světlo kolem mě bylo hmatatelné. Přítomnost byla tak silná..... jsem šťastná, že jsem to mohla prožít. No a potom do Mahabali. Mé oblíbené místo. Bylo tak skvělé jak jsem si ho pamatovala. Autobus vykloupl vřechy v luxusním hotelu jen my jsme se ubytovali v AIDS institutu. Následujících 9 dní jsme strávili u moře. Byl to krásný program. Hruža až z toho byla hlava kolem. Snídání, koupání, oběd, koupání, čaj, procházky, večer..... nestíhala jsem dis k bis obzvlášť Martin s Jirkou to tižce nesli J)) Jedno mě ale hodně mrzelo. Byla jsem u moře a musela jsem být vegetarián. Ani plody moře mi nedělaly dobře. V Moonrakers ale dělali tak skvělé rizoto s houbama, že mi to nevadilo. A ty palaěinky, a čaj..... a i lidi byli super. Já tu Indii miluju. Měla jsem plno nápadníků. To není nic neobvyklého ale s jedním jsem i šla na rande. Vlastně jsme se poslední dny viděli každý den. Tuhle bytost jsem znala dlouho a bylo to tak hezký a nevinný. Hodně jsme si povídali, koukali na moře..... prostě romantika. Určitě se ještě uvidíme známe se dlouho. Nakonec jsme do Mamallapuram jeli vřechy. Celá naše česká skupinka. Bylo to krásné jsme jako rodina. Zdá se skoro nemožné že vřechy pohromadě jsme tam byli jen dva dny. Mám pocit že to bylo mnohem dýl. Asi to bude tím nabitým programem. Byly to takové fofry že jsme ani neobešli místní pamětihodnosti. Jako první odjela Janinka a já v pokoji osířela. Potom odjeli kluci a vzali sebou Jirku a osířel i Martin a tak jsme se sestihovali, aby nám nebylo smutno. Ten týden u moře byl báječnější a bylo by to dokonalé, kdybych si poslední dny nedopřála kalamari. Dostala jsem takovou otravu, že jsem myslela že nepřežiju. Odpoledne jsem odešla od moře a spala jsem až do večera. Potom jsem se trochu probrala a nechala se v kavárně naproti léčím se zázvorem ten mě postavil na nohy natolik že jsem mohla posedit s rybářem na pláži kde si mě Martin vyzvedl. Bylo to akorát načasované že jsem lehla a bylo mi tak zle že když mi Martin dával ještě jednu deku prosila jsem "Bhagavane, podstoupím všechno co musím. Klidně i chci jenom ti prosím a u toho nemusím být." Sotva jsem to dořekla tak jsem odpadla. Martin říkal že jsem vypadala jak v bezvědomí. Taký jsem o sobě neviděla. Probudila jsem se ve dvě ráno a bylo mi dobře. Dala jsem si ještě prášek a spala dál. Ráno jsme vstávali nekonečně brzy a razili na autobus. Trochu mě mrzelo že jsme neodolali nátlaku domorodců a nechali se koupnout do prvního autobusu a tím pádem jsme se nerozloučili se Saravane. Mrzelo mě to hodně ale byla jsem tak zsláblá, že jsem byla ráda že žiju a že jsme dojeli na nádraží v Chennai bez větších problémů. Na chudákovi Martinovi zbylo dohadování se s říkou o ceně takže bylo veselo. Ještě jsem nám potvrdila let, nastoupili jsme do vlaku a 24h jsem takřka nonstop spala. V Bombay už jsem byla takřka fit a opitý přišel vegetarián. Hotel jsme měli krásněj taky za ty prachy, ale co trochu luxusu si zasloužíme. Zrovna byl svátek Diwali a tak jsme se šli projít a udělat poslední nákupy. Samozřejmě jsme si dali i mekku. Já samozřejmě vegetariánské menu. U mě dobrý ale Martin, nevím jestli jsme chytli stejné bacil nebo to bylo masem, jistý je že sotva jsem se zberchala skolilo to Martina. Večer už mu bylo špatně, byl podrážděnější a do toho všude bouchaly rachejtličky. Jak mu bylo blbě tak byl i hádavejší no prostě jsme si to užili se všim udu až do poslední chvíle. Letadlo našlo letilo včas a v letadle bylo dost místa na to aby se mohl Martin natáhnout a upadnout do deliria. A já jsem se mohla nerušeně koukat na filmy. Pekelný bylo naše hodinové čekání v Moskvě. To už bych zažít nechtila. Šermetivo je příliš malý a záchody taky nemají moc. Udělali jsme si pečení mezi záchodama a VIP. Cestující Businessmani na nás koukali dost útrpně, ale zřejmě jsme nebyli dost zubožení, protože nám nikdo nic nehodil. Přežili jsme, ale bylo to o fous. 2,5 h z Moskvy bylo nekonečné v malém letadle plným rusů, omdlívající Martin, byla to soda. Ani jsem se nemohla moc radovat když jsem na letišti viděla Karla s Marcelkou. Bylo to fakt milý a mile ráda jsem jim prodala Martina, ještě nákup v Delviti a nechala se Pepou a Jarkou odvézt domů. Myslím že pár dní nebudu mít chuť cestovat.